

1904-01-31

þý š í à á ¹ ç á - ± á . 2 0 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8971>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘ. 203

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Λέγουν δτι ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλήτερα καταρθώματα τοῦ ἀνθρώπου κατά τὸν αἰῶνα καθ' ὃν ζῶμεν εἶνε ἡ ἔκμηδε νιτις τῶν ἀποστάτεων. Τσυλάχιστον ὑμνους ἐπὶ τῷ μεγάλῳ τούτῳ κατορθώματι δύναται τις ν' ἀκούσῃ ἀνὰ νὸν ἀλλως τε τούτον κύκλον, ἀλλὰ πᾶταν στιγμὴν ἐὰν ἥθελεν ἀπομικρύνθη ἐπὶ τινας ὥρας τῆς Κύπρου.

Διότι ἐνταῦθα, ἀτυχῶς, δὲν γνωρίζουμεν ἀκόμη τὴν ἔκμηδεντιν τῶν ἀποστάτεων, οὐτε ἐπὶ τῆς ἕηρᾶς οὐτε ἐπὶ τῶν θαλασσῶν μας.

Καὶ μὲ τὸ Ἐλληνικὸν Βασιλείου ἀκόμη, μεθ' εὑρίσκεται ἀπετελεῖμεν μίαν εἰκόγενειαν, δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ εἰπωμεν, δτι ἐμρισκόμεθα εἰς τοῦτον ἀσχέσεις; ως πρὸς τὴν ἐπιφύιν περὶ τῆς πρόσκειται. Ἀρκεῖ δὲ πρὸς ὑποστήριξιν τούτου νὰ λεχθῇ ἀκλούτατα, δτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔκμηδεντιν τῶν ἀποστάτεων· ίνα ἀντελλαγῇ μια ἀπλῇ ἐμπορικῇ ἀνταπόκρισις μεταξύ Κύπρου Πειραιῶς ἀποτελεῖται χρειακὸν διάστημα τὸ δλιγώτερον... τετσαράλοντα ἡμερῶν!

Καὶ δικαὶος ἐμπόριον μεταξύ τῶν δύο χωρῶν ἡδύνατο ν' ἀναπτυχθῇ λίαν ἀξελογού, πρὸς μεγίστην ὀφέλειαν καὶ τῷ δύο βιβλίων, καὶ αἱ σήμερον διεπιχρέμεναι οὐχὶ ἀσήμαντοι συνελλαγαί τῆς αυτοῦ νὰ ἐκποιηταπλασιασθῶσιν ἐὰν εἰχομεν συγκειωνίαν ἀξιῶν τοῦ δινούμενος.

Εἰς τούτο δικαὶος η τυνέτεινε μεγάλως, πλὴν τῆς συγκοινωνίας, καὶ τὴν έξιστις ἐν τῇ Νήσῳ μας τριῶν τουλάχιστον, ὑπεκκαταγεγένεται μιας Ἐλληνικῆς Τραπεζῆς ἐκ τῶν γνωστῶν.

Γεγονός δὲ τὸ ὄποιον δὲν χρειάζεται βιβλίως Ἀλγερικάς ἀποιεῖται διὰ νὰ κατατετῇ φυγεδόν, εἶναι, δτι καὶ αἱ υπάρχουσαι σήμερον μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἐμποροκαὶ σχέσεις καταπνίγονται, εἰσιας, εἰπεῖν, ἐνεκκ τῶν δυστυπερ διλήσιν δυσχερειῶν, ἀς ἀπαντῶσιν οἱ ἐμπόροι εἰς τὸν ἀρπαγὴν καθ' ὃν κάμησται τὰς πληρωμάτων.

Καὶ ἀνάντιρρήτως εἰς ἀσυγκρίτως γασίας τοῦ κύκλου των, θὰ ἔτριβον καλητέρων θίσιν θὰ ἤσαν αἱ ἐμπόριες ἐξ ἐκπήρισεως τοὺς δοθαλμούς, καὶ καὶ σχέσεις, ἐστῶ καὶ μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς συγκοινωνίας, ἐὰν μέχρι τοῦδε δὲν ἐτέφθησαν νὰ στρέτα τραπεζικὰ ὑποκατατήματα περὶ ὃν εἰπομεν ὑπῆρχον ἐνταῦθα.

Ἐνυοεῖται δὲ, δτι τοῦτα δὲν θὰ περιώριζον τὰς ἐργασίας των εἰς τὸν στενόματι δύναται τις ν' ἀκούσῃ ἀνὰ νὸν ἀλλως τε τοῦτον κύκλον, ἀλλὰ καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιτυγίας καὶ λίαν ἴκανοποιητικῶν κιρῖδῶν ἡδύνατο νὰ μετέλθωσι καὶ πάντα ἀλλοι εἰδῶς τραπεζικῆς ἐργασίας.

Ἐτις γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, δτι τὴς Νήσου μας ἔχει πρὸς πάνταν ἀνάγκην χρηματικῶν κειμένων διὰ νὰ ἀναπτύξῃ ἡδύναται ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν γεωργίαν, τὴν ναυτολλαγὴν τῆς, καὶ βεβαίως πρεσβοτικὴν πόλλα ἐκ τῆς Ιδρύσεως μιας Ἐλληνικῆς Τραπεζῆς ἐν αὐτῇ. Άλλα καὶ τὰ διατεθησμένα κεφάλαια ἀλλὰ καὶ κιρῖδη ἀνάλογα δὲ κροτεπόριζοντα.

Ἐν γένει τὸ Ἐλληνικὸν Τραπεζικόν Κατάτημα—ἐξ τῶν γνωστῶν ἐπαναλαμβάνομεν—ἐν Κύπρῳ θὰ τὸ πολὺ λάμπατε πινγίρητες, καὶ εἶνε ἀπερίας ἀξιῶν πόλες καὶ οἱ ἐπιχειρηματικῶτεροι· ἐκ τῶν Διευθυντῶν Ἐλληνικῶν δὲν ἐτέφθησαν περὶ τοιούτου ἀκόμη.

Τὴν ἀμέλειαν δὲ ταύτην σύδολως δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν Ἐλλειψιν διαθεσίμων κεφαλαίων, ἀφοῦ βλέπουμε, καθημερινῶς, δτι διάρρορα Τραπεζικά Κατατήματα τῶν Ἀθηνῶν σκέπτονται περὶ ἀπετάτεως τῶν ἐργασιῶν, καὶ πρεβάλνουσιν εἰς Ιδρύσεις ὑποκαταστημάτων εἰς μέρη ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, εἰς τὰ διπλανά μάλιστα ἰχουσι· νὰ πιλάστωσι καὶ κατὰ τοῦ βίου κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀς φυτεύσωμεν δτ. ταξιδεύομεν, ἐναρχωροῦντες ἀπὸ τὸ 1900 μὲν βιβλίου τες πρὸς τὸ 1800.

Ἐν περὶ δρθελμαῖς πρετοιμάζομεν τὰς ἀποσκευάς μας καὶ ἐπιβαζόμεθα εἰς ὁριστάτην σιδηροδρομικὴν ἀμαξεστείχην Τραπεζικῶν Κατατημάτων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἰμεῖχ βιβλίοι δτι, ἐὰντιρρίσματας τοῦτον· ἀναγνωρίσαντας τὸν αγγιωτικόν τον, τὸν ιδιαῖς ἀνταῦθα καὶ τὰ ἀνεκμετάλλευτα τμομηχανήν, μὲ ταχύτητα 100 χιλιομέτρων προτερήματά του εἰς παντὸς εἴσους ἐρθεῖνται.

Ἐν σχέσει δὲ πρὸς ταῦτα οὐχὶ σμικρὰν χάραν ἡσθάνθημεν δτε εἰδομεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλῳ τῆς ἐγκρίσεως Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Ἀγῶνος» νὰ ἐριστάται τὴ προσοχή τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἐλλάδος Τραπεζικῶν Καταστημάτων καὶ ἐπὶ τῆς Νήσου μας.

Θέλομεν δὲ ειλικρίνως νὰ ελπίζωμεν δτε αὐτῇ—τῇ Νήσῳ μας δηλαδή—δὲν θὰ διαρύγῃ ἐπὶ πολὺ ἐπι τὴν προσοχήν, τῶν ἀποτελούντων μέγιστον μέρος τοῦ διὰ τὴν ύφηλιον γνωστοῦ ἐπιειρηματικοῦ Ἐλληνικοῦ πνεύματος.

ΑΠΟ ΤΑ ΟΦΕΛΙΜΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΘ' ΑΙΩΝΟΣ

Ο πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων Σύλλογος ήσθωκε τὸ 48ον βιβλίον του, εἰς τὸ σκοπὸν συνεκτορώθησαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως—κ. Κ. Μ. Μελά, ἀξιωματικοῦ τοῦ Β. Νευτικοῦ—πᾶντας αἱ ἐρευνήσεις καὶ ἀναγνώσεις τοῦ 19ου αἰώνος.

Πάσας ἀνακάλυψε τοῦ 19ου αἰώνος—ἐνεγινώσκομεν εἰς τὸ βιβλίον ταῦτα—ἴχει ὡς σκοπὸν τὴν καλλιτέρευσιν τῆς καταστήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ σκοπός αὐτὸς ἐξεπληρώθη εἰς βαθμὸν ἀξιοθύμωσεν. Διὰ τοῦτο παρέ τὸ ἐπώγυμα τοῦ Μεγάλου πρέπει ν' ἐποδώσωμεν εἰς τὸν 19ον αἰώνα καὶ τὸ τοῦ Φιλανθρώπου.

Ολίγοι οιως θὰ διλέσουν τὴν περιέργειαν νὰ συγχρίνουν τὰς συνθήκες τοῦ βίου τοῦ τέλος τοῦ 19ου αἰώνος πρὸς τὸν βίον κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀς φυτεύσωμεν δτ. ταξιδεύομεν, ἐναρχωροῦντες ἀπὸ τὸ 1900 μὲν βιβλίου τες πρὸς τὸ 1800.

Ἐν περὶ δρθελμαῖς πρετοιμάζομεν τὰς ἀποσκευάς μας καὶ ἐπιβαζόμεθα εἰς ὁριστάτην σιδηροδρομικὴν ἀμαξεστείχην Τραπεζικῶν Κατατημάτων τῶν Ἀθηνῶν, λουτήρων κλπ.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἔχειν, καὶ καὶ ἀρχὰς τρίχει ἐπάνω εἰς δημόρας ρίζεσσι, ευρομένη ἀπὸ ισχυροτάτην χαλυβούνην ἀδιαφορίας ἀνταῦθα καὶ τὰ ἀνεκμετάλλευτα τμομηχανήν, μὲ ταχύτητα 100 χιλιομέτρων.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Κ Υ Π Ρ Ι Α Σ

ΧΑΡΙΕΣΣΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΟΣ

Καθιεστορούσα τὰ ἐν τῇ διλβίᾳ Νήσῳ ταῦτη
μνήμης, καὶ διηγήσως ἐπισημάτερα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Περὶ τὸ 351 ἵστορα πρό Χριστοῦ, ἰσχάτως οἱ Κύπριοι καταδυναστευδενοί, καὶ πιέζεινται ύπο τῶν τῆς Περσίς στρατηγῶν, ὑψώσαν πάλιν τὴν τῆς ἀποστασίας σημαῖαν, πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν, ἀλλὰ τροπώθεντες, καὶ ἀκουσίως ὑπετάγησαν τῇ τῶν Περσῶν πικρῷ δυναστείᾳ τοῦ δὲ Βασιλέως τῆς Σαλαμίνος Ἐναγόρου τοῦ νεωτέρου, διαβληθέντος πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην Ὁχον, καὶ ἐκβληθέντος τῇ πατρίως ἀρχῇ, ἀλλῆς Ἡγεμονείας αὐτὸν ἡξίωσε, κατά τὴν Ἀσίαν δὲ Ὁχος· ἀλλὰ κακῶς καὶ ταύτην διοικήσας, ἐφυγε πάλιν εἰς Κύπρον, καὶ συλληφθεὶς, τιμωρίας ἡξιώθη.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ τῆς Περσίας θρόνου, ύπο Ἀλεξανδρου, ἡ Νῆσος αὐτῇ καθυπετάγη τοῖς Μαχεδόσι, καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς κατ' Αἴγυπτον Πτελεμαίσις, καὶ αὐτοῖς τοῖς κατὰ Συρίαν, ἐκ Μαχεδόνων Βασιλεύοντος εἰσέπειται, διὰ τοῦ Δημητρίου, τοῦ διαφημιζομένου Πολιορχῆτος υἱοῦ τοῦ Ἀντιγόνου, τοῦ νικήσαντος τὸν Πτελεμαίον, καὶ πάσαν τὴν Νήσον ύπο τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔξουσίαν παραλαβόντος· περὶ δὲ τὸ 56. πρό Χριστοῦ ἵστορα, ύπέπεισεν ἡ Νῆσος αὐτῇ τῇ τῶν Ρώμαλων ἔξουσιᾳ. Ἐνθα δὲ Ἱπατεῖς καὶ Δῆμαρχος τοῖς Βασιλέως λαοῖς Ῥώμης Κάτων ἐκεῖνος, ἀποσταλεῖς, συνήρθοιτε καὶ ἐπειρψεν εἰς Ῥώμην· ἀπὸ τῆς Νήσου, θηταυρεύς μεγάλους ἀργυρίου, τάλαγα μικρὸν ἐπτακισχιλίων ἀποδέοντα, δις τις φασεύμενος τοῦ πλοῦ τὸ μῆκος, ἀπὸ Κύπρου μέχρι τῶν παραθαλασσιῶν τῆς Ἰταλίας, ἀγγεῖα πολλὰ κατασκευάσας, ὃν ἔκαστον ἔχωρει ὁδόν τάλαντα, καὶ ὀραχμάς πεντακοσίας, σχεῖνον ἐκατὸν ἀγγεῖων προσήρτησε, καὶ περὶ τὴν ἄκραν τοῦ σχεῖνον περιένησε φελλὸν εὑμεγέθη, διπλὰς ἀντανακλασίας ἀπόρρητη τὸ πλοῖον, δὲ ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ὁδήθεν πλέων φελλὸς σημαίνει τὸν τόπον.

Ἡ Κύπρος εὖ μεταβολήν πως τῆς τυραννίας, ἡ ἀπαλλαγὴν λαβοῦσα, καὶ υποπεδοῦσα εἰς τὰς τῶν Ρώμαλων ἀρχας, ἐπειμαίνετο ύπο Κονσουλαρίων, τουτέστι Βουλευτῶν, ἐπειδὴ καὶ εἰ βαθύνοες, καὶ προσβλεπτικοί ἔκεινοι Ῥώμαίοι, ὑφερώμενοι τὸ τῆς Νήσου πολυάνθρωπον καὶ πανεύσαιμον, εὖδὲ ποτε παρεχώρησαν ἐνί Βουλευτῇ, ἡ Ἡγεμόνιος τῆς Κύπρου δλητηρία, ἡ ἀρχήν, καὶ δόγμα ἐπὶ τούτοις ἔξειθητο θάνατον ἐπαπειλούν τῷ, ἀνευ βουλῆς, καὶ γνώμης τῆς Γερουσίας, δύναμιν τινὰ καὶ ἔξουσίαν τῆς Ῥώμης· ἐζωσμένωφ, φτοιωδήποτε, ἡτε πολεμικῷ, ἡτε πολιτικῷ ἀνδρεῖον, τῷ εἰς τὴν Νήσον ταύτην τολμήσαντι πρόσπλευσαι.

Ἡ Ῥώμη τέλος καταγασθεῖσα τῷ Θείῳ Φωτὶ τῆς ἀληθείας, καὶ μεταλλάξασα τὰ τῆς θρησκείας, μετήλλαξε καὶ τὴν Βασιλείου Καθέδραν, καὶ φέρουσα, ἀγκαλά καὶ μὲ λύπην της, καθίδρυσεν αὐτὴν εἰς τὰ τερικνὰ τοῦ Βοσπόρου. Οἱ οὖν ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ καὶ ἀντιζήλω τῇ πατέρᾳ ἔκεινης Ῥώμη, ἐκ τῶν Ρώμαλων δεσπόταις ἐδέσποταν, καὶ διὰ Δουκῶν καὶ τῆς Νήσου ταύτης.

Ἐπὶ δὲ Ἡρακλείου τῶν Ρώμαλκῶν δπλων κακωθέντων, εἰ ἀμελείας, ἐκράτησαν αὐτῆς πρὸς καιρὸν εἰς Σαρρακηνούς, στρατηγούντος τοῦ Ἀπομυπάχερ, τοῦ καὶ Μαυρού. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Μαχεδόνος, εἰς θύματος τάξιν, δεκάτου πέμπτου, δὲ Ἀναξ αὐτὸς ταύτην κατέστη-

σε, καὶ διεπέρασεν ἐν αὐτῇ Ἀλεξανδρὸν στρατηγὸν ἐκενού τὸν περιβόητον, ὁ ἐποίεις καὶ ἐπεκράτησεν αὐτῇς χρόνος ἐπτά, καὶ ἀφτηρέθη πάλιν ύπο τῶν Σαρρακηνῶν οὗτρον δὲ πάλιν, ύπο τὴν τῶν Ῥωμαίων συγήηη γένετο, καὶ διέμεινε διοικουμένη ύπο τῶν Ρώμαλων μέχρι τοῦ τυράνου Ἀνδρονίκου.

Ἐπὶ τῷ τῷ ημερῶν τοῦ διποίου περὶ τὸ 1180 ἵστορα, ἀνὴρ τοῦ Ἰσαάκιος Κεμιγινῆς συγγενῆς τοῦ Βασιλέως, τῷ Ἀνδρονίκῳ περίτερο μὴ πειθώμενος, τυρρανίης δὲ ἐρῶν, καὶ ἀρχῆς ἐφειν τρέφων, μιτά χειρός συχθῆς λατέπλευσεν εἰς Κύπρον, καὶ τὰ μὲν πρῶτα τὸν εὔνομον ἔθεν, καὶ παρὰ Βασιλέως ἀπεσταλμένον ύπεζωγγάρει Βασιλικά ὑποσεικύνων τοῖς Κυπρίσιοις γράμματα, καὶ διαταγάς ἐπικλάστους· διδού καὶ κατὰ ροῦν χωρήσαντος αὐτῷ τοὺς πονηρούς βουλεύματος, δλητηρίας Νήσου εύμαρῶς Κύριος ἐγένετο. Μετ' αὐτὸν δὲ τὸν τυραννούντα παραγυμνώσας, καὶ ἦν οὐτεφέν απήνειαν ἐκκαλύφας, ἀπανθρώπως τοῖς δυστυχεσι Κυπρίσιοις προσφέρεται δὲ κακοεργός, ως εὖπω τοῖς έτεροῖς, δὲ φιλορροϊδές τελχίν, θάλατσα δὲ πελαγίζεται συμφοράς, καὶ ἐπιμανεῖται ἐρινύς, αὐτὸς Ἰσαάκιος μυρία ἀνόσια ἐργαζόμενος φύγοις τε γάρ καθ' ημέραν ἀναιτίοις ἐχραντός, ποινάς ἐπάγων καὶ τιμωρίας, εἰλα τε συμφορῶν δηγανον διπόται κατήγον εἰς θάνατον, καὶ κοίταις δὲ ἀθεμίτοις δὲ παναισχής, καὶ φθορᾶς παρθένων δὲ ἔργοντος τοῖς έτεροις, τοῖς φιλοροϊδές τελχίν, θάλατσα τοῦ εύδαμενας, καὶ πλουσίους εὑπατρόδας ἀνυπευθύνως ἐστέρησε καὶ διαφῆκε γυμνούς, καὶ λιμώττενταις, τοὺς χθίς τε καὶ πρότριτα περιβλεπομένους αὐτόγνων, καθ' δσαν τέως τῷ έιρει εύκ εχρήσατο δὲ ἀκρόχολος.

Περὶ δὲ τὸ 1591. ἵστορα, δὲ τῶν Ἀγγλῶν Ρήξ Ριχάρδου, κατὰ τῶν τὴν Παλαιστίνην κατασχόντων, καὶ τὴν Ιερουσαλήμ ἐκποθησάντων Σαρρακηνῶν διὰ βαλλόσσης στρατεύων, καὶ κατὰ κάροδον κατέρας εἰς Κύπρον, αὐτῇς τε ἐκάτησε, καὶ τὸν ταύτης τύραννον τοῦτον, δη μάλλον εἰπεν ἀπάνθρωπον· καὶ δυσμενικτον διεδραυτὴν τῆς Νήσου Ἰσαάκιον συλλαβών, τὰ μὲν πρῶτα εἶχεν δὲ δεσμούς, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τῆς Νήσου ἐκτοπίσας τὸν ἀλιτήριον, ὥσπερ ἀιδράποδον μαστιγές Ἀγγλοφ τοῖν ἀπεχαρίσατο, τὸν ἀσελγέστατον τοῦτον Κένταυρον, δε τις μετ' αὐτῷ πελὴ τῶν δεσμῶν ἀπαλλαγῆς ωσπερ δρις ισεσλος, καὶ θηρίον αἰματοβόρον, τὸν παλαιόν, ἀνέθαιψε πάλιν τῆς τυραννίδες ἐρωτα· ἀλλὰ κατὰ θείαν συγχώρησιν τὴν καινοποιούσαν πολλάχις σωτῆρα, μεταξὺ τῶν τοιούτων πονηρῶν στοχασμῶν ἐξερήφης τὴν ψυχήν δὲ δλετήρη τῆς τῶν Κυπρίσιων Νήσου, καὶ τοῖς λοιποῖς πρεσετέθη τυράννεις, εὐς χείρ Κυρίου ἥφαντε.

Καθ' δὲ χρόνον προσέπλευσεν δὲ φρήτες Ρήξ Ἀγγλίας τῆς Νήσου, εἰ δυστυχεῖς Κυπρίοις λατατυραννούμενοι ύπο τοῦ κακοτρόπου Ἰσαάκιου, ἀπεβέθησαν τοὺς Ἀγγλούς, ωσπερ ἄλλους θεοὺς τωτῆρας αὐτῶν, μὴ εἰδότες εἰ τληπαθεῖς, δτι φεύγοντες λύκον, ύπεπισαν ἀρκτώ, καὶ γάρ καὶ αὐτὸς, δ τοῦ θείου Τάφου διφῶν τάχα τὴν ἐκδίκησιν Ριχάρδος, κατὰ Χριστοῦ προδήλως ἐλύττησε, σκυλεύσας, καὶ λεηλατήσας τὴν Νήσον πασσαν, ως ἀπάνθρωπος καὶ αιμοδόρος. Μετὰ δὲ τοῦτο εἰς Παλαιστίνην καταπλεύσας, καὶ εἰ τῇ Κύπρῳ στρατείαν λαταλεψίας, ως είκειας πλέον τῆς Νήσου ἀγτεπιείτο, καὶ στέλλων εἰς αὐτὴν πλοῖα ρορταγωγά, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἔκειθεν ἐφορελόγει, καὶ τέλος ως ίδιαν ἐπώλησεν αὐτὴν τοῖς Ἰππεούσιν ἔκεινοις, τοῖς ἀτασθαλίοις καὶ φαυλοδίοις, τοῖς εἰς τοῦ τάγματος τῶν Τεμπλάρων, διὰ διακοσίας λίτρας χρυσού, καὶ αὐτοὶ πάλιν τῷ Βασιλεῖ τῆς Ιερουσαλήμ Γούτων τῷ Λουσιγιάνῳ, πρὸς ἀντέκτισιν τῆς ζημίας, ἦν ύπεστη κατὰ Παλαιστίνην ἀπεβαλλόμενος τὴν οἰκείαν Βασιλείαν.

(Ἀχολουθεῖ.)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αγορά Λευκωσίας.

Κριθάρια	τὸ κοιλὸν	γρ.	10—12
Σιτάρια	»	»	25—26
Βρώμη	»	»	8—9
Όροβος; ἐντόπειος;	»	»	33—36
Γλυκάνισσος	ἡ ὄξει	»	3 1/4
Μαυρόκοκκος.	»	»	4
Διγαρόσπορος	»	»	1 1/2
Κουκκιά ξηρά	»	»	2
Άλευρα ὁ σάκκος	»	»	155
Ραχή σούμπα 20 βαθμ. ἡκ.	»	»	2
Οίνος μαύρος τὸ γομάρι	»	»	150
» γλυκεῖ;	»	»	136
Έλαιος	ἡ λίτρα	»	20—21
Μαλλία	ἡ λίτρα	»	14
Χερσόπις τὸ καντάρ.	»	»	150
Γεώμηλια ἡ ὄξει πηράδ.	»	»	20—25

Αποκεκριμένα.

Άγγλικά ὄρύζια ὁ σάκκος Γρ.	190
Σίχαρις	»
Κερές	»
Σάπων Τριπόλεως	»
λλ. α'. ποιοτ. Σκλαδούνος-Σημείτη	»
» ἀλλαν ἰργοστ. β'. ποι.	» 5 3/4
Πετρέλαια ρωσ.	τὸ κιβώτιον,,
Όλα μὲν λίραν Άγγλικας πρὸς 182	65

Τό Δεκηγορεικόν Γραφεῖον

τοῦ

κ. N. G. ΧΡΥΞΑΦΙΝΗ,
Barrister at law

κείμενον ἀπέναντε τῶν δικαστηρίων.

ἀναλαμβάνει καντὸς εἰδὼν: ὑποθίσεις ένωπιον πάντων τῶν δικαστηρίων τῆς

Κύπρου.

Γραμματεὺς ὁ κ. Παναγιώτης Δ. Παναγιώτης.

Ἐγοεκάζεται τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Τριανταρού λίδου ἐν τῇ συ. οἰκίᾳ Τριπολεῖον σίκια Χαραλ. Ιωαννίδου. Εὐρύχωρος μετά πάντων τῶν χρειώδων, ὑδατος, κήπου, καὶ πεύκης καὶ εὐήλιος. Ἀνω καὶ κάτω πάτωμα. Διά πλειστηρίας πληροφορίας ἀποταθῆτω ὁ βελόμενος πρὸς τὸν κ. Φένεκ. Κυνηρητὶς καὶ φαρμακοπειόν.

Αγαθάγγελος Παπαδόπουλος
Δικηγόρος ἐν Αμμοχώτῳ.Ὑποθέτεις ἐνώπιον πάντων τῶν
Δικαστηρίων τῆς Κύπρου.ΠΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ολανδικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Αναγνωρισθείσης διὰ Βασιλ. Διαταγμάτων τῆς 29 Ιουλίου 1890, τῆς 22ας Μαΐου 1891, τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1900

Ἡ ημετέρα Τράπεζα ἐπιθυμοῦσα νὰ εἰσαγάγῃ νέον σύστημα ἔργασιῶν, ἐπὶ τῶν Λαχειοφόρων Ομολογιῶν, διεργούντος; διὰ τὰ πράγματα ἐφεύνοντα στάσιμα ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐνδεχομένου τις θαύματος ὑπὲρ αὐτῆς ἡ ὑπὲρ τῆς κυρίας της, εἰσηλθεῖς ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι κάτι τοις εἶχε γὰρ κάμη εἰς τὸ δωμάτιον. Η Μαρία εἶχε τελεώση τὴν δημοσιογραφίαν της ἀργούσαν τὴν σειγμήν ἐκείνην, καὶ μὲ στεγαγμὸν ἀνακευρίσεως τὴν ἥτοι μεζέ τὸ ταχυδρομεῖν.

Δύσκολα τὰ πράγματα ἀντικρύ, δεποιούνται, εἴπειν ἡ Ιωάννα, ἀτενίζουσα τὴν κυρίαν της. Ο κακομοίρης κ. Βέππου φίνεται διὰ δύν μπορεῖ νὰ τὰ καταρέγε... οὔτε εἰς τὰ μέτα τῆς ἔργασίας του.

— Γιατί, τί συμβιέται, Ιωάννα; ήρωτησεν ἡ Μαρία Ράψηνδο, κύπτουσα τὸ πρώτον της πληγούστερον ἀναθίνει τοῦ φρεγάλου τὸν ὄποιον ἐπέγραψε τὴν στιγμὴν ἐκείνην. εἴτε αἱρέωστος ὁ κ. Βέππου;

— Οχι, διὰ τοῦτο λέγετε ἀφρώστειαν στοιονίας, εἴπειν ἡ Ιωάννα μετὰ προφυλάξεως. «Κάτι τι τὸν ἀνησυχεῖ, ὁ κ. Ζεϊζοπ. φίνεται γὰρ νεαρός... ἀν καὶ κατέπισσον αὐτὸς εἴναι τίποτε πεῦ διχεῖ τὸ κάμη μὲ δι, τι σεῖς ίσως λέγετε καρδιάν του.

— Ιωάννα, τρέξι καὶ ρίψε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἀμέσως, αὐτὸς τὸ γράμμα μου, εἰς περικαλώ, τὴν διεκοφέ, βιστικά ἡ Μαρία, καὶ ἡ Ιωάννα ἀνεγώρησεν.

— Επεινελθούσας ἀνήρχετο τὴν σκάλαν τοῦ οἰστροφείου μὲ πρόσωπον κατηφές. Αναμφιβόλως, ἡτο δύσκολον πρᾶγμα γὰρ βεηθήσηται κάνεται ἀνθρώπους εἰς τὸν λόσμον τούτον ἐξ αὐτοῦ ἡρούντο γὰρ βιηθήσωσιν οιαυτούς. Απεράσιτον ἐν τούτοις ὅπως ἡ μικρὰ της ἐπιχειρήσεις μὲ τὸν κ. Αμβρόσιον Ζεϊζοπ λίθη πλέον ἐνα δριστικὸν ὄρμον. Μὲ τὴν ἴδειν αὐτὴν εἰς τὴν κεφαλήν της ἡκριδίσθη ἐπὶ μέσην ἡ δύο στιγμὰς εἰς τὴν θύραν τοῦ σκουδιστηρίου, καὶ οὐδένα κρότον ἀκούσεται ἐντὸς, εἰσῆλθε μέσα ἀκροποδητή.

Τὸ σκουδιστήριον ἡτο ιρημαν. Απογοητευμένη, ἡ Ιωάννα περιτήρη περὶ οἴνου, διαλογιζομένη ἐξ αὐτοῦ ἡ Ζεϊζοπ ἡτο εἰς τὴν μαγειρεύον καταγινόμενος εἰς τὰ συγειθεῖσμένα. Η θάξ τοῦ ἀνθρεικέλου τοποθετημένου ἐπὶ καρέκλας ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ὑπόδειγματος τῆς ἐνέβαλε μίαν ὀλεθρίαν ἴδειν.

— Εάν δέν καὶ κάμω τὸν κύριον Αμβρόσιον Ζεϊζοπ νὰ χορεύῃ νὰ μὴ λίνε Ιωάννα Γίλιμπαρι ή ἐψιθύρισε, ἵνως ἀπέσπει τὸ καπέλλο καὶ τὸν μαγόδυνον ἀπό τὸ ἀνθρεικέλον καὶ τὰ ἐφορούσεν αὐτῇ. Τὸ δύστυχος ἀνθρεικέλον τὸ ισώριασε κατὰ γῆς διπισθεῖ τοῦ θρόνου.

Τὸ φῶς εἰς τὸ σκουδιστήριον ἡτο ἀμυδρόν, καὶ εἰς πάντα ἐπιπόλαιον παρατηρητὴν ἡ Ιωάννα Γίλιμπαρι ήτο τὸ πλέον καὶ εὐεπιθετικόν τοῦ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ

Tom Gallon

ΤΟ ΑΝΔΡΕΙΚΕΔΟΝ

ΔΙΗΓΗΜΑ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.]

Η Δεσποινίς Ιωάννα Τίλμπαρι, μὲ διποστήρεστημένον πῶς ἔνεκα τοῦ γεγονότος; διὰ τὰ πράγματα ἐφεύνοντα στάσιμα ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐνδεχομένου τις θαύματος ὑπὲρ αὐτῆς ἡ ὑπὲρ τῆς κυρίας της, εἰσῆλθες ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι κάτι τοις εἶχε γὰρ κάμη εἰς τὸ δωμάτιον. Η Μαρία εἶχε τελεώση τὴν δημοσιογραφίαν της ἀργούσαν τὴν σειγμήν ἐκείνην, καὶ μὲ στεγαγμὸν ἀνακευρίσεως τὴν ἥτοι μεζέ τὸ ταχυδρομεῖν.

Δύσκολα τὰ πράγματα ἀντικρύ, δεποιούνται, εἴπειν ἡ Ιωάννα, ἀτενίζουσα τὴν κυρίαν της. Ο κακομοίρης κ. Βέππου φίνεται διὰ δύν μπορεῖ νὰ τὰ καταρέγε... οὔτε εἰς τὰ μέτα τῆς ἔργασίας του.

— Γιατί, τί συμβιέται, Ιωάννα; ήρωτησεν ἡ Μαρία Ράψηνδο, κύπτουσα τὸ πρώτον της πληγούστερον ἀναθίνει τοῦ φρεγάλου τὸν ὄποιον ἐπέγραψε τὴν στιγμὴν ἐκείνην. εἴτε αἱρέωστος ὁ κ. Βέππου;

— Οχι, διὰ τοῦτο λέγετε ἀφρώστειαν στοιονίας, εἴπειν ἡ Ιωάννα μετὰ προφυλάξεως. «Κάτι τι τὸν ἀνησυχεῖ, ὁ κ. Ζεϊζοπ φίνεται γὰρ νεαρός... ἀν καὶ κατέπισσον αὐτὸς εἴναι τίποτε πεῦ διχεῖ τὸ κάμη μὲ δι, τι σεῖς ίσως λέγετε καρδιάν του.

— Ιωάννα, τρέξι καὶ ρίψε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἀμέσως, αὐτὸς τὸ γράμμα μου, εἰς περικαλώ, τὴν διεκοφέ, βιστικά ἡ Μαρία, καὶ ἡ Ιωάννα ἀνεγώρησεν.

— Επεινελθούσας ἀνήρχετο τὴν σκάλαν τοῦ οἰστροφείου μὲ πρόσωπον κατηφές. Αναμφιβόλως, ἡτο δύσκολον πρᾶγμα γὰρ βεηθήσηται κάνεται ἀνθρώπους εἰς τὸν λόσμον τούτον ἐξ αὐτοῦ ἡρούντο γὰρ βιηθήσωσιν οιαυτούς. Απεράσιτον ἐν τούτοις ὅπως ἡ μικρὰ της ἐπιχειρήσεις μὲ τὸν κ. Αμβρόσιον Ζεϊζοπ λίθη πλέον ἐνα δριστικὸν ὄρμον. Μὲ τὴν ἴδειν αὐτὴν εἰς τὴν κεφαλήν της ἡκριδίσθη ἐπὶ μέσην ἡ δύο στιγμὰς εἰς τὴν θύραν τοῦ σκουδιστηρίου, καὶ οὐδένα κρότον ἀκούσεται ἐντὸς, εἰσῆλθε μέσα ἀκροποδητή.

Τὸ σκουδιστήριον ἡτο ιρημαν. Απογοητευμένη, ἡ Ιωάννα περιτήρη περὶ οἴνου, διαλογιζομένη ἐξ αὐτοῦ ἡ Ζεϊζοπ ἡτο εἰς τὴν μαγειρεύον καταγινόμενος εἰς τὰ συγειθεῖσμένα. Η θάξ τοῦ ἀνθρεικέλου τοποθετημένου ἐπὶ καρέκλας ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ὑπόδειγματος τῆς ἐνέβαλε μίαν ὀλεθρίαν ἴδειν.

— Εάν δέν καὶ κάμω τὸν κύριον Αμβρόσιον Ζεϊζοπ νὰ χορεύῃ νὰ μὴ λίνε Ιωάννα Γίλιμπαρι ή ἐψιθύρισε, ἵνως ἀπέσπει τὸ καπέλλο καὶ τὸν μαγόδυνον ἀπό τὸ ἀνθρεικέλον καὶ τὰ ἐφορούσεν αὐτῇ. Τὸ δύστυχος ἀνθρεικέλον τὸ ισώριασε κατὰ γῆς διπισθεῖ τοῦ θρόνου.

Τὸ φῶς εἰς τὸ σκουδιστήριον ἡτο ἀμυδρόν, καὶ εἰς πάντα ἐπιπόλαιον παρατηρητὴν ἡ Ιωάννα Γίλιμπαρι ήτο τὸ πλέον καὶ εὐεπιθε

κέδουσα.

„Αλλ' δμω; ο χ. 'Αμβρόσιος Ζεζόπ έδν ήρχετο· ή 'Ιωάννα ήρχισε ν' ανυπομονή· 'Ητο έτοιμη σχεδόν ν' η άποβάλη τά στελλούματα δες ή θύρα του κοιτώνας; του Φράγκη ήνοιεν ειργιδίως, καὶ πρός μεγάστην καιάπληξ τῆς ο κύριος οὗτος έξηλθεν, ἐπήρει μιὰ πλάκα καὶ τὴν ήγρισε, καὶ μὲ δλητη τὴν ήσυχιαν του ήρχε νὰ καπιτίζῃ.

Η ήσυχης Ιωάννα έδν έτοιμης νὰ κινηθῇ καὶ, άσυνθίστας νὰ κάθηται ἀκίνητος εἰς μίαν στάσιν, ταχέως ήρχισε νὰ στενοχωρήται. Ο Φράγκης Βίκτορ έξηκλεύθηκε για καπνική, χωρίς, ἀνοίεται, τὴν παραμικρὰν ίπποφίαν διε ένν ήτο μόνος εἰς τὸ έωμάτιον.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ή έδν ο δημονθύηθη ἀμελῶς πρός τὴν είκόνα του καὶ τὴν παρετήρει εἰς τὸ λυκόφως. Ἐπειτα, πρός τρόμον τῆς Ιωάννας, ἐπλησίασεν ἄκει ο δόκου εὐηγέρτη.

— 'Αγαπητέ πιστέ παλῆ μου σύντροφε . . . τίποτε δὲν σέ μεταβάλλει, εἶπεν. «'Δρά γε ἔκεινη ξέύρει πόσον συχνά εἰς τὴν μόγωπίν μου σεῦ ὡμίλησε καὶ σου δικαίως ταπεινήν ἰξομολέγησεν δ' αὐτὴν;

(— Εύμορφα πράγματα ἀν τὰ ἔλεγια μέντοι, ἔσκεψθη ή Ιωάννα.)

— Μου ἔκαμψε καλὸν ἀπότοτε ποῦ εἴχα σὲ ἄκει τὸ βράδυ, σὲ γιλοῖον πράγμα (ή 'Ιωάννα ἔκρατηθῇ ἐπ' ὅλιγον καταπνήκεε τὴν ἀγανάκτησί της) καὶ μὲ τὴν ἀξίωσιν διε ήσο καποιος καὶ διε ή μηπορεύσα ἀληθῶς νὰ ὁμιλῶ μαζί σου. Μπορῶ νὰ λέγω πρός σὲ δ. τι δὲν θὰ ἔλεγχη πρός καγένα ἄλλον εἰς δόλον τὸν κόσμον μπορῶ νὰ σου λέγω διε τὴν ἀγαπῶ! Μπορῶ νὰ φιθυρίζω εἰς τὰ ἀμορφά αὐτιά σου διε θὲ έδιετα τὸν κόσμον για νὰ τῆς τὸ πῶ αὐτὸ καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ γίνη σύζυγός μου.

Ἐφόρεσε τὸ καπίλλο καὶ τὸ ἐπιγυαφόρι του καὶ ἔξηλθεν.

Αναμείνεσσα μέχρις δέου ἐβιβώθη ὅτι τὸ πεῖσον διειγενὲς ἀλεύθερον ή 'Ιωάννα ἥγετο ἀπὸ τὴν στενόχωρον θέσιν τοῦ καὶ ἐπανέβαλε τὸ ἀνδρείκελον εἰς τὸ σύνθετο του. Ἐπειτα διωλισθήσεν εἰς τὰ έωμάτια τῆς κυρίας της.

— Εύμορφο πράγμα . . . ποῦ ἔπιτυχε ν' ἀκούσω δλα ἔκεινα, εἶπε. Τώρα, έάν μόνον ἔκεινος τὰ ἔλεγχεν αὐτὸς κατὰ λάθος ἔκει ποῦ ἐπρεπεν. . .

Η 'Ιωάννης Τλυμπαρί έσταμάτησεν αἰφνιδίως καὶ ἔγειροφρερτήην. Ἀγριαὶ ἔξεις σκευωριῶν καὶ μηχανορραφῶν ἔκυκλεψεν εἰς τὴν κεφαλήν της.

Ἐσκέπτετο περὶ λα σχέδια, ἀλλὰ ἀπέριψε τὸ δέν μετὰ τὸ ἄλλο ὡς ἀκατόρθωτα. «Επί τέλους, τῆς ἔπηλθεν έν, διερήθατο, μετα προσοχῆς. ν' ἔπειδη ἐπιτυχές.

— Τίποτε δέν έχει ἐπάγω του, ποῦ ν' ἔξιλη αὐτός; ο χ. Ζεζόπ., ἔκτος ἀπὸ τὴνάστημά του, δὲν συκφωγεῖται, δεσποτεῖς; ἥρωτησεν αἰφνης τὴν ἐπομένην γη ἥν τὴ Μερίς Ράστλανδ ἔκάθητο πλιγίσιον τῆς ἔστιας ἀναγινώσκουσα.

— Φανεσαι σᾶν νὰ ἔνδιαφέρεσαι πολὺ διε τὸ ἀνάστημα του Ζεζόπ., Ιωάννα, εἶπεν. ή Μερίς.

— Όχι διε λογικρικούς μου διεσπει-

νε, πιστεύεσσε με, εἶπεν σοβασίς ή 'Ιωάννα· ἀλλὰ τὸ περισσετερον ἐξ λεγαρισμού του πτωχού κ. Βίκτορο. Δέν ήθιλα πῶ δτ' ο χ. Ζεζόπ. δὲν ξέρεις: ή πάνη καλέ· τὰ μέτρα του, εἴαν θίλεται τὰ μέθετα γι' αὐτά· μόνεν δὲν είνε κάτια πε.

[Τὰ τέλος εἰς τὸ πιστεύεις.]

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Θαυμάσσεον ὠρολόγιον.

Ἐνας ὠρολογοποιός του. Σταίνεις ουερίν τῆς Βαυαρίας έτελείωσεν ισχάτως ἐν θαυμάσιον ἀληθῶς ὠρολόγιον, κατόπιν διεισενά έτῶν συνεχεῖς έργα στα.

Τὸ ὠρολόγιον αὐτὸ σημειώνει—μετράτε!—τὰ δευτερόλεπτα, τὰ πρώτα λεπτά, τὰς ώρας, τὰς ημέρας τὰς ἑδημάδας, ταύς μήνας, τὰ έτη, ἐπίσης δὲ καὶ τὰς χριστιανικάς τορτάς.

Τὸ ὠρολόγιον παρέχει ἐπὶ πλέον ἀκριβῆ παράστασιν τῶ· κινήσεων τοῦ ηλίου καὶ τῆς σελήνης, καὶ δέν απει νὰ προλέγη ταύς έντελφεις, καθὼς έχει κανονισθεῖ, μέχρι τοῦ έτους 2,002.

Ο κατασκευαστής τοῦ θαυματίου τούτου ὠρολογίου βεβαιεῖ, διε τὸ ὠρολόγιον του δύναται νὰ ἔκαχεισθῇσῃ ἐργαζόμενον δι' ἀπλοῦ κυρρότερας μέχρι τοῦ έτους 2,899. Μετὰ τὸ έτος τούτο ἀλλούς κανονισμές τῶν διαφόρων ἀριθμῶν εὑρίσκεται διε νὰ ἔκαχεισθῇσῃ πάλιν τὸ ὠρολόγιον ἐργαζόμενον μέχρι τοῦ έτους 3,899.

Τὸ θαυματόν έργον του Βαυαρέως τεχνήτου ἀποτελεῖται ἀπὸ 2,200 τε μάχια, έχει 142 τροχούς, δὲν τιμή του είναι 40,000 φράγκα.

Τὰ τρομερά πατεῖται.

Πολλάκις ἔγραφη καὶ ὑπετηρεῖχθη διε δέν ύπορχους πλέον πα τα διε α.

Τὸ ἔξης συμβαύ έρχεται νὰ ἴνισχύσῃ μεγαλως τῆς θεωριαν ταύτην.

Ἐν Γαλλίᾳ ή ἐκπαΐεισται είναι ύποχρεωτική, ἀλλ' δ νομες ἐπιβάλλει εἰς τὰ παιδιά νὰ φοιτοῦν εἰς τὸ σχολεῖον ύπονο μέχρι τῆς ήλικίας τῶν δέκατριῶν έτῶν.

Μίαν, λοιπόν, τῶν τελευταίων τῆς ρῶν, ἐν τινι όημοτικῷ σχολειώ τῶν Ηλαρισίων καὶ ἐν ώρᾳ παραδόσεως εἰς τῶν μαθητῶν ἔγειρεται αἰθνης ἀπὸ τὸ θρανίον του, συλλέγει τὰ βιβλία του, παραλαμβάνει τὴν σάκ αν του καὶ διεύθυνεται πρός τὴν θύραν.

Τὸ ὠρολόγιον τοῦ σχολείου είχε σημάνη πρό τινων στιγμῶν τὴν δευτέραν καὶ ημέσειαν ώραν.

— Ε, Ι, νάχουμε καλὸ ρώτημα, για ποδ; ήσωτητεν δ διδάσκαλος.

— Κύριε, ἀπεκρίθη μετὰ θάρρους δ μικρδς, πρὸ δλίγου συνεπλήρωσα δέκατον τρίτον έτος τῆς ήλικίας μου, πρὸ τεσσάρων μάλιστα λεπτῶν εισῆλθα εἰς τὸ δέκατον τέταρτον έτος,

ἐπομένως, κατὰ τὸν γόρμον, δέν έχετε πλέον κανένα δικαίωμα ἐπ' ἐμοῦ.

Εἶπε, καὶ ἀνεχώρησε μεγαλοπρεπῶς. Διδάσκαλος δὲ καὶ λοιποὶ μαθηται έμειναν μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό!

HOLLANDSCHE CREDIETBANK

AMSTERDAM (HOLLANDE)
ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΜΣΤΕΡΟΔΑΜΟΥ

[Άναγνωρισθεῖσα δια βασιλικῶν διαταγ. μάτω, τῆς 29ης Ιουλίου 1890, τῆς 26ης Μαΐου 1891 καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ασφαλής τοπεθέτησις χρημάτων. Ελπίδες μεγάλων κερδῶν.

Τῆς Τραπέζης ταύτης αἱ λαχειοφόραι διμολογίαι διαιρεύεται εἰς τρεῖς τάξις.

Τῆς Α' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόραι έχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 180.

Τῆς Β' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόραι έχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 300.

Τῆς Γ' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόραι έχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 500.

Ο ἀγοραστής δύναται νὰ κληρώνῃ τὰ ποσά ταῦτα κατὰ μηνιαίας δόσεις διὰ μὲν τὰς διμολογίας τῆς αἱ τάξις καταβάλλων μηνιαίων φρ. χρυσᾶ 6? διὰ τὰς τῆς β' τάξεως φρ. χρ. 10? καὶ διὰ τὰς γ' τῆς τάξεως φράγκων χρυσᾶ 20.

Ο πρώτος λαχνὸς τῶν διμολογιῶν τῆς αἱ τάξεως κερδίζει τὸ ποσόν φρ. χρυσῶν 100,000.

Κληρώσεις κατ' έτος ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ.

Ο πρώτος λαχνὸς τῶν διμολογιῶν τῆς β' τάξεως κερδίζει τὸ ποσόν φρ. χρυσῶν 150,000.

Κληρώσεις κατ' έτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Ο πρώτος λαχνὸς τῶν διμολογιῶν τῆς γ' τάξεως κερδίζει τὸ ποσόν φρ. χρυσῶν 600,000.

Κληρώσεις κατ' έτος ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

Εἰς τὸν καταβάλλοντα διμεσως πέντε τεύλαχιστον δέσσεις γίνεται έκπτωσις 5 ορ.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δισεως δ ἀγοραστής λαμβάνει τὸ συμβολαιόν, ἐπὶ τοῦ θρόνου ὑπάρχουσιν ἀναγγειομέναι αἱ λεπτομέρειαι τῶν δικαιωμάτων ὃν μετέχει καὶ εἰ δρει.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δισεως ἀποκτᾷ τὸ δικαιωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη.

Πλειότεραι πληροφορίαι δίδονται ύπο τοῦ κ.

Μ. Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
άντιπροσώπου τῆς έπιτρεπτικῆς Λευκωσίας.